

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis in regno Franciae
constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

deberes resurgere fortior, & præteritorum abundantiam delictorum satisfactione sic plenaria compensare ut novum meriti singularis præconium veteris nequitia deleat infamiam, & vitiorum notam virtutis titulus aboleret. Ne autem negligentiam tuam possis aliquatenus exculare, ac ne non subesse causam alleges in qua militarem valeas industriam in divinis obsequiis exercere, se ipsum Dominus denuo tradi passus est in manibus peccatorum, & hereditatem suam se ipso exule ab impiis occupari, ut quanti eum facias in instantis articulo necessitatis ostendas, & an pro ipso te ipsum abneges, & tollas crucem ejus, & ipsum sequaris, qui pro te semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, omnibus manifestet. Sanè si nec timor Domini, nec fidei Christianæ religio, nec communis utilitas populi Christiani ad id tuam industriam commoveret, egregiæ tamen recordationis Alphonsi quondam avi tui memoria te ad terræ orientalis subsidium inducere potuisset, ut in partibus illis ejus exemplo perpetuæ tibi laudis titulos comparares, & avitæ virtutis præconium in paganorum excidium redoleres. Ut igitur præter divinam gratiam peccatorum tuorum veniam & apostolicæ protectionis præsidium, quæ in suis illic expensis proficentibus indulgemus, & augmentum æternæ coronæ, quod insuper pollicemur, à Domino merearis, rogamus nobilitatem tuam, monemus, & hortamur in Domino, & in remissionem injungimus peccatorum, quatenus signum vivificæ crucis assumes, & in satisfactionem criminum quæ hæcenus commisisti, ad partes transeas transmarinas, ubi funiculum hereditatis Christi & jura populi Christiani defendas, & impugnes barbariem paganorum. Credimus enim & de divina miseratione speramus quod si (quod optamus) in humilitate cordis & corporis iter fueris peregrinationis aggressus, is qui piis aspirat propositis, dirigit gressus tuos, & de inimicis crucis laudem tibi victoriæ, sicut quondam avo tuo, misericorditer largietur. Si autem in persona propria non potueris transfretare, ut aliquod saltem apostolicæ remissionis beneficium consequaris,

juxta quod tantum Principem decet, certum ultra mare dirigas numerum bellatorum, ut vel per alios facias quod per te non poteris adimplere. Datum Laterani II. Nonas Novembris.

FRATRI FVLCONI.

Salutiferum tuæ doctrinæ jam pridem audientes exemplum, plurimum gavisi sumus in Domino, ejus misericordiam implorantes ut bonum in te corroboraret quod incepit. Ut autem secundum Apostolum opus Evangelistæ faciens, prædicationis officium fructuosius exequaris, præsertim in succursu Hierosolymitanæ provincie, ad quam totis viribus aspiramus, & talentum tibi commissum à Domino in populi sui eruditione distribuens, ipsum multiplicatum valeas reportare, nos illius utentes exemplo qui dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam Prophetas, alios verò Evangelistas, ut in omnem terram exiret sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum, plenam tibi auctoritate apostolica concedimus facultatem, ut cum consilio & assensu dilecti filij P. sanctæ Mariæ in via lata Diac. Cardinalis, apostolicæ sedis Legati, quem ad hoc officium exequendum specialiter destinavimus, tam de monachis nigris quàm albis sive Canonicis regularibus aliquot, quos ad prædicandum idoneos esse decreveris, nullius contradictione vel appellatione obstante liberè tibi possis coadjutores adungere qui tecum (juxta verbum propheticum) seminent super aquas, ne frumentum in populis abscondatur. Datum Laterani Nonis Novembris.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
& aliis Ecclesiarum Prælati in regno
Franciae constitutis.

Quam perniciosum sit vitium usurarum, discretionem vestram non credimus ignorare, cum præter constitutiones canonicas, quæ in earum odium emanarunt, per Prophetam detur intelligi eos qui suam dant pecuniam ad usuram, à tabernaculo Domini repellendos, & tam in novo quàm in veteri testamento prohibitæ sint usuræ; cum Veritas ipsa præcipiat: *Mutuum date, nihil inde sperantes.* & per Prophetam dicatur: *Usuram & omnem superabundantiam non accipias.* Inde est quod universitati vestræ per apostolica scripta mandamus quate-

Epist. 398.
Ut cum alia
piis viris ad
militiam faci
proficiscantur,

Epist. 399.
Ut usurarii pro
nancur, non
obstante aliqua
appellatione,
Cap. Quam per
niciosum. De
usuri.

nus manifestos usurarios, eos maxime quos usuris publice renuntiassent constiterit, cum aliquis eos convenerit de usuris, nullius permittatis appellationis subterfugio se tueri. Datum Laterani V. Kal. Novembris.

SIPONTINO ARCHIEPISCOPO.

Epist. 400.
De collegiata
Ecclesia in ca-
nobium mona-
chorum con-
vertenda.

Cum ad ea exequenda quae religionem sapiunt & opus in se continent pieratis, sollicitudinem tuam excitamus, tanto adimplere debes sollicitius quod mandamus, quanto ea exequi diligentius ex debito teneris officij pastoralis. Significavit siquidem nobis dilectus filius magister Nicolaus Ecclesiae Trojanae Decanus, quod cum Ecclesiam sancti Nicolai de Regulis possideat, & eam sufficientem & idoneam cognoscat ad canonicam regularem, plantare ibidem religionem desiderat, & Canonicos instituire in eadem, qui secundum regulam beati Augustini Domino debeant jugiter deservire. Licet autem hoc a nobis sibi postularer cum instantia indulgeri, nos tamen tuae volentes fraternitati deferre, in cujus diocesi esse proponitur Ecclesia memorata, negotium ipsum tuae duximus experientiae committendum. Ideoque fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus si praefatam Ecclesiam ad hoc idoneam & sufficientem cognoveris, & fratres Clerici & laici, qui nunc in ea deserviunt, in hoc sponte voluerint consentire, nec aliud obstitit per quod negotium ipsum debeat rationabiliter impediri, tu praefato magistro N. ut eandem Ecclesiam canonicam instituat regularem, liberam tribuas facultatem, ut & ejus pio desiderio satisfiat, & tu de plantanda religione in diocesi tua possis merito commendari. Datum Laterani VII. Idus Novembris.

NOBILI VIRO ACERBO
Priori & aliis Rectoribus Thusciae
& Ducatus.

Epist. 401.
Quod persisteret
in devotione
Ecclesiae. Et
promittitur eis
favor & pro-
tectio ipsius.

Sicut universitatis conditor Deus duo magna luminaria in firmamento caeli constituit, luminare majus, ut praesentet diei, & luminare minus, ut nocti praesentet, sic ad firmamentum universalis Ecclesiae, quae caeli nomine nuncupatur, duas magnas instituit dignitates, majorem, quae quasi diebus animabus praesentet, & minorem, quae quasi noctibus praesentet corporibus: quae sunt pontificalis

auctoritas, & regalis potestas. Porro sicut luna lumen suum a sole sortitur, quare vera minor est illo quantitate simul & qualitate, situ pariter & effectu, sic regalis potestas ab auctoritate pontificali suae sortitur dignitatis splendorem, cujus conspectui quanto magis inharet, tanto minori lumine decoratur, & quod plus ab ejus elongatur aspectu, eo plus proficit in splendore. Utraque verò potestas sive primatus sedem in Italia meruit obtinere, quae dispositione divina super universas provincias obtinuit principatum. Et ideo licet ad universas provincias nostrae provisionis aciem extendere debeamus, specialiter tamen Italiae paterna nos convenit sollicitudine providere, in qua Christianae religionis fundamentum existit, & per apostolicae sedis primatum sacerdotij simul & regni praeminet principatus. Hujus autem provisionis officium laudabiliter exercemus, si per nostrae sollicitudinis studium procuramus ne filij fiant servi, neque minores a majoribus opprimantur; ut servata moderaminis aequitate sic isti serviant, quod illi non serviant; ut nec isti subesse contemnant, nec illi contendat praesent. Volentes ergo vos tanquam speciales filios apostolicae protectionis brachiis amplexari, firmum gerimus in deliberatione nostra propositum, ad divini nominis gloriam, & apostolicae sedis honorem, quantum cum nostra possumus honestate, vobis adversus oppressionis incursum & gravaminis insolentiam nostrum patrocinium exhibere; quatenus per apostolicae protectionis auxilium in debito statu perseverare possitis, & inita jam concordia semper inter vos de bono in melius perseveret. Sperantes & pro certo tenentes quod vos nobis & Ecclesiae Romanae gratum semper devotionis & fidei debeatis obsequium impertiri, ut dum vos a nobis protectionis patrocinium susceperitis, & nos a vobis devotionis obsequium receperimus, utrinque grata debeat utilitas procurari. Monemus igitur universitatem vestram & exhortamur in Domino, per apostolica scripta mandantes, quatenus certam & firmam de nobis fiduciam obtinentes, qui, sicut apostolicae convenit gravitati, plus facere pro vobis quam promittere vobis intendimus, ea semper agere studeatis quae ad honorem & profectum Ecclesiae Rom. proveniant, ut